

Evanghelia după MARCU

4



CHEMAREA LA UCENICIE

Acest material nu este un studiu biblic, ci un
ghid pentru studiu biblic.

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
ianuarie-iunie
2016

Ucenicia „un singur trup” *Marcu 10:1-31*

În pasajul anterior am observat că ucenicul trebuie să rămână smerit și în dependență totală de Domnul pe care îl urmează. Competiția pentru întâietate, mândria și alte piedici trebuie îndepărtate, iar ucenicul trebuie să cultive atitudinea de smerenie.

Pasajul din Marcu 10 continuă ideea dependenței ucenicului de Învățătorul lui. Asta nu elimină relația unică și indestructibilă a familiei, dar presupune renunțarea la valorile omenești pentru valorile Împărăției. Tânărul bogat n-a fost gata să plătească prețul uceniciei și a plecat trist, urmând să plătească costul ne-uceniciei.

Marcu 10:1-12 Ce a unit Dumnezeu omul să nu despartă!

Marcu 10:1-12 *Isus a plecat de acolo, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la El; și, după obiceiul Său, a început iarăși să-i învețe. 2. Au venit la El Fariseii; și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta. 3. Drept răspuns, El le-a zis: „Ce v-a poruncit Moise?” 4. „Moise”, au zis ei, „a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărțire, și s-o lase.” 5. Isus le-a zis: „Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta. 6. Dar de la începutul lumii, „Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască. 7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa. 8. Și cei doi vor fi un singur trup.” Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup. 9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.” 10. În casă, ucenicii L-au întrebat iarăși asupra celor de mai sus. 11. El le-a zis: „Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, preacurvește față de ea; 12. și dacă o nevastă își lasă bărbatul, și ia pe altul de bărbat, preacurvește.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

De unde a plecat Isus și unde ajunsese?

De ce crezi că obiceiul Lui era să-i învețe de fiecare dată? De ce nu avea obiceiul să le dea să mănânce de fiecare dată sau să-i vindece pe toți?

Ce crezi că îi învață?

De ce se mulțumeau mulțimile cu învățătura Lui, chiar dacă nu le ținea de foame?

Cine îl abordează pe Isus? Cu ce scop? Cu ce problemă?

De ce crezi că fariseii Îl abordează pe Isus cu problema divoțului?

Ce a pățit Ioan Botezătorul când l-a confruntat pe Irod cu problema căsătoriei lui nepermise de Lege?

Isus se afla „în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan”. Această regiune se numea Perea, care era împreună cu Galileea sub jurisdicția lui Irod Antipa (4 î.H. - 39 d.H.), unul dintre fiii lui Irod cel Mare. Fariseii știau ce pățise Ioan și este foarte probabil să-i fi întins această cursă lui Isus, tocmai ca să Îl facă vulnerabil în fața lui Irod și astfel să scape de El, cum scăpaseră și de vocea lui Ioan Botezătorul. Marcu spune clar că au venit să-L ispitească cu întrebarea despre divoț, adică să-i întindă o capcană.

Cu ce întrebare le răspunde Isus?

De ce crezi că îi trimite la Moise?

Citește Deuteronom 24:1-4. Ce înțelegi din acest text?

Ce înțelegeau fariseii?

Ce înțelege Isus?

De ce crezi că din același text biblic se trag concluzii atât de diferite?

Care este concluzia lui Isus în legătură cu inima fariseilor?

Care este principiul veșnic în legătură cu căsătoria, pe care îl subliniază Isus?

Notă: Școala rabinică a lui Shamaï considera că divorțul este permis doar pentru motivul imoralității, al infidelității, pe când școala rabinică a lui Hillel considera că separarea este acceptabilă pentru orice motiv, inclusiv dacă nevasta ardea mâncarea pe foc sau o făcea negustoasă.

Compară Matei 19:3-9 cu Marcu 10:3-9. Ce observi?

Ce legătură ar putea fi între învățătura despre căsătorie/divorț și ucenicie?

Justifică ucenicia în școala lui Isus abandonarea familiei, despărțirea de partener?
Argumentează!

Ce înseamnă expresiile „sunt un singur trup” și „ce a unit Dumnezeu omul să nu despartă”?

Cum vă explicați nedumerirea ucenicilor față de cele spuse de Isus?

Ucenicul lui Isus este chemat să trăiască în relația de căsătorie monogamă și în fidelitate exclusivă pentru toată viața. Relația soț-soție este folosită, atât în Vechiul Testament, cât și în Noul Testament ca imagine a relației dintre Dumnezeu și poporul Său, respectiv Hristos și Biserică. Adevărul despre ucenicie care poate fi desprins din învățătura lui Isus despre căsătorie și divorț este că relația ucenic-Hristos este unică,

cere fidelitate exclusivă și durează toată viața. Ucenicul este „un singur trup” cu Hristos. El este Capul, noi suntem trupul. Nu există niciun motiv pentru care să te desparți de Hristos sau să Îi fii infidel (Ieremia 3:3, 13, 20). Isus subliniază împietrirea inimii acelor care considerau că divorțul este permis și interpretarea lor eronată a Scripturilor.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

De ce crezi că oamenii căsătoriți (chiar și cei credincioși) sunt ispitiți să divorțeze?

Dacă ești căsătorit, ce ai promis partenerului tău în ziua căsătoriei?

Cât de greu ți este să îți ții jurămintele făcute? De ce?

Dacă nu ești căsătorit, ești gata să te căsătorești cu o singură persoană pentru toată viața, indiferent ce s-ar întâmpla? De ce?

Ce ai promis înainte de botez în ce privește relația ta cu Hristos?

De ce unii creștini încalcă jurămintele făcute atât la botez, cât și la cununie?

Ai fost ispătit vreodată să te desparți de partenerul de viață? De ce? Cum ai depășit momentul?

Ai fost ispătit vreodată să te desparți de Hristos? De ce? Cum ai depășit momentul?

Ce înseamnă practic pentru tine că ucenicul este „un singur trup” cu Hristos?

În ce domenii din viața ta acționezi „despărțit de Hristos”? De ce? Analizează-te în lumina învățăturii din Ioan 15:1-10; Romani 8:35-39; Evrei 3:12-15.

Reafirmă-ți săptămâna aceasta loialitatea exclusivă față de partenerul de viață. Fii creativ! Reafirmă-ți săptămâna aceasta loialitatea exclusivă față de Hristos! Ia măsuri concrete care să îți consolideze relația de cuplu și relația de credință.

A-L urma pe Isus ca ucenic este un pas radical în viața oricărui om, care atrage după sine alți pași radicali și schimbări radicale asupra înțelegerii lumii și a vieții.

Marcu 10:13-31 Primește Împărăția ca un copil

Marcu 10:13 *I-au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau. 14. Când a văzut Isus acest lucru, S-a mâniat, și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei. 15. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu niciun chip nu va intra în ea!” 16. Apoi i-a luat în brațe, și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

După discuția despre căsătorie și divorț, parcă în mod natural urmează un text care ne prezintă familii care își aduc copilașii la Isus.

Care este reacția ucenicilor față de cei care îi aduceau pe copii?

Care ar fi putut fi nemulțumirea ucenicilor de îi certau pe părinți?

De ce le ia Isus apărarea copilașilor?

Ce legătură face Isus între copii și împărăția lui Dumnezeu?

Ce înseamnă să primești împărăția ca un copil, ca să poți intra în ea?

Ce anume din statutul unui copil ar trebui să se regăsească în ucenicul lui Isus?

În ce constă dependența copiilor de adulți și vulnerabilitatea lor în fața adulților?

De ce s-a mâniat Isus pe adulții care îi împiedicau pe copii să ajungă la El?

De ce îi ia Isus în brațe și își pune mâinile peste ei în semn de binecuvântare?

Ce legătură este între copilărie și ucenicie?

Ucenicul care acceptă chemarea radicală de a-L urma pe Isus trebuie să adopte și valorile Sale divine pe calea uceniei. Valorile societății intră în conflict adesea cu valorile Împărăției. Așa cum Isus i-a luat pe copii în brațe și Și-a pus mâinile protector peste ei, la fel ucenicul care Îl urmează pe Isus în umilă dependență trebuie să se bazeze pe protecția Lui și nu pe abilitățile omenești de a birui lumea. Este a doua oară într-un timp foarte scurt în care Isus le dă lecții ucenicilor Săi folosind copilășii (9:36-37, 10:13-16). În Marcu 9:36-37, Isus le dă o lecție în ce privește slujirea, cerându-le ucenicilor să-i accepte și să-i slujească chiar și pe cei mai neînsemnați copilăși în numele Lui. În Marcu 10:13-16 e vorba de a fi ei acceptați în Împărăția lui Dumnezeu pe baza atitudinii de copilăș.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Pe ce te mai bizui în viață în afară de Dumnezeu?

La ce ar trebui să renunți ca să experimentezi dependența de Dumnezeu?

În ce situație ai experimentat dependența totală de Dumnezeu, ca un copilăș de părintii lui?

Pe ce bază vrei să intri în Împărăția lui Dumnezeu?

Marcu 10:17-31 Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

Marcu 10:17 Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenunchiat înaintea Lui, și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” 18. „Pentru ce Mă numești bun?” i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu. 19. Cunoști poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.” 20. El l-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” 21. Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit, și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă.” 22. Măhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot, căci avea multe averi. 23. Isus S-a uitat împrejurul Lui, și a zis ucenicilor Săi: „Cât de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu cei ce au averi!” 24. Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Fiilor, cât de anevoie este pentru cei ce se încred în bogății, să intre în Împărăția lui Dumnezeu! 25. Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu!” 26. Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către alții: „Cine poate atunci să fie mântuit?” 27. Isus S-a uitat țintă la ei, și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putință la Dumnezeu.” 28. Petru a început să-I zică: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat.” 29. Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde, pentru Mine și pentru Evanghelie, 30. și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața veșnică. 31. Mulți din cei dintâi vor fi cei de pe urmă, și mulți din cei de pe urmă vor fi cei dintâi.”

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Episodul cu copilășii este într-un puternic contrast cu episodul următor relatat de Marcu. Spre deosebire de copilășii, care exprimă dependența totală de altă persoană, tânărul bogat dorește să intre în Împărăția lui Dumnezeu, dar nu este gata să renunțe la posesiunile sale, de care era așa de dependent. Ambele episoade au ca numitor comun intrarea în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este până la urmă finalul de drum pentru ucenicul care merge după Isus.

Care era dorința bună a tânărului?

Cum îi răspunde Isus la întrebare?

De ce crezi că îi corectează întrebarea?

De ce îl îndreaptă spre poruncile Scripturii?

Care era părerea tânărului despre el însuși în privința ascultării de Scriptură?

Ce alt tânăr teolog afirmă despre sine că „în ce privește neprihănirea pe care o dă Legea”, era fără prihană, înainte de a-L întâlni pe Hristos?

Ce îi cere Isus tânărului bogat să facă, după ce acesta spune că a împlinit toată Legea?

Care anume din cerințele acestea se regăsesc în chemarea generală la ucenicie?

Care anume din cerințele acestea nu se regăsesc în chemarea generală la ucenicie?

De ce acestui tânăr Isus îi cere mai mult decât să își ia crucea și să-L urmeze pe El? De ce îi cere să vândă tot ce are și să dea la săraci?

Ce a făcut tânărul auzind aceste lucruri? Compară cu ce a făcut Saul din Tars când a fost în fața aceleiași chemări la ucenicie. (Filipeni 3:4-14)

Isus ne cere nu doar să îi primim pe cei mai mici din împărăție și să-i slujim ca pe El Însuși, ci El ne cere să devenim noi „cei mai mici din împărăție”, renunțând la orice ar putea constitui sprijin pentru noi și să trăim în dependență totală doar de El. Împărăția lui Dumnezeu trebuie primită ca un copilăș, adică asemenea unui dar, fără

prejudecăți și fără dubii. Tânărul bogat exemplifică în mod negativ perspectiva pe care ucenicii trebuie să o aibă față de posesiunile lor. El se încrede în bogățiile sale, ca semn al binecuvântării divine, care îi garantează intrarea în Împărăție. Ucenicul trebuie să se lepede de sine și de toate meritele sau posesiunile pe care s-ar putea baza pentru mântuirea lui. Petru afirmă că ei au făcut deja asta: „Noi am lăsat totul și te-am urmat”. Aceasta este definiția uceniciei. Dependență totală și urmarea necondiționată a lui Isus.

UCENICUL *Îndată*: Fapte, nu doar vorbe (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Ce relații trebuie reconsiderate de către ucenicul lui Isus? (v. 29)

Ce înseamnă „a lăsa” case, frați, surori etc. pentru evanghelie?

Ce ai lăsat în urmă atunci când ai devenit ucenicul lui Isus?

Care este răsplata uceniciei în veacul acesta? Dar în cel viitor?

De ce la Judecata de Apoi mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă și mulți din cei de pe urmă vor fi cei dintâi?

Ce trebuie să faci ca să fii printre cei dintâi?

De ce se vor răsturna clasamentele cu susul în jos atunci când Dumnezeu va judeca lumea?

Ce fel de ucenic ești? După ce criterii te evaluezi? Pentru societatea vremii lui, tânărul bogat era dintre „cei dintâi”, dar în raport cu valorile Împărăției și cu chemarea uceniciei a fost dintre „cei din urmă”.

Adevărata măreție Marcu 10:32-52

În paragraful anterior, Marcu 10:1-31, am învățat despre dependența umilă de care trebuie să dea dovadă ucenicul, urmând chemarea radicală a lui Isus și asumându-și alte decizii radicale, cum ar fi dezlipirea de posesiunile materiale.

În pasajul de astăzi, Marcu 10:32-52, Isus își anunță pentru a treia oară patimile și îi învață pe ucenici care este adevărata măreție: să slujești, nu să fii slujit. Să-L slujești pe Isus și să-L urmezi acceptând misiunea Lui. Aceasta este chemarea ucenicului. Acest paragraf încheie și partea a doua a Evangheliei după Marcu, odată cu vindecarea lui Bartimeu, care dă dovadă că vrea să fie ucenic adevărat și pornește „pe drum după Isus”.

Marcu 10:32-45 Între voi să nu fie așa!

Marcu 10:32 Ei erau pe drum și se suiau la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburati, și mergeau îngroziți după El. Isus a luat iarăși la El pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre lucrurile care aveau să I se întâmple. 33. „Iată”, a zis El, „ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte, și-L vor da în mâinile Neamurilor, 34. care își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiiele, Îl vor scuipa și-L vor omori; dar, după trei zile, va învia.” 35. Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să ne faci ce-Ți vom cere.” 36. El le-a zis: „Ce voiți să vă fac?” 37. „Dă-ne”, I-au zis ei, „să ședem unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta.” 38. Isus le-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul, pe care am să-l beau Eu, sau să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” 39. „Putem”, au zis ei. Și Isus le-a răspuns: „Este adevărat că paharul pe care-l voi bea Eu, îl veți bea, și cu botezul cu care voi fi botezat Eu, veți fi botezați; 40. dar cinstea de a ședea la dreapta sau la stânga Mea, nu atârnă de Mine s-o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru care a fost pregătită.” 41. Cei zece, când au auzit lucrul acesta, au început să se mânie pe Iacov și pe Ioan. 42. Isus i-a chemat la El, și le-a zis: „Știți că cei priviți drept cârmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire. 43. Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; 44. și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie robul tuturor. 45. Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!”

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Unde se aflau Isus și ucenicii și încotro se îndreptau?

De ce se afla Isus pe drum și de ce mergea la Ierusalim?

De ce crezi că Isus le repetă a treia oară că la Ierusalim Fiul Omului va pătimi, va fi omorât, dar după trei zile va învia?

Care era starea de spirit a ucenicilor auzind acestea?

De ce crezi că erau tulburați și îngroziți?

Ucenicul care Îl urmează pe Isus trebuie să știe cine este El, dar și să accepte misiunea Lui. Dacă în prima parte a evangheliei, Marcu subliniază că ucenicii Îl urmează pe Isus fără să înțeleagă cine este El cu adevărat, în a doua parte a evangheliei lui, Marcu îi prezintă pe ucenici îngroziți și chiar refuzând misiunea despre care le vorbește Isus. Totuși, ucenicii Îl urmează pe Isus mergând pe drum spre Ierusalim, dar cu inima sunt „pe lângă drum”. A fi ucenic înseamnă a fi transferat de pe „lângă drum” „pe drum” după Isus. Este exact experiența orbului Bartimeu care se afla lângă drum când Îl întâlnește pe Isus, iar apoi a mers pe drum după Isus.

Ce favoare îi cer fiii lui Zebedei Mântuitorului?

Ce crezi că înțelegeau ei prin a sta la dreapta și la stânga lui Isus, când El va fi îmbrăcat în slava Sa?

De ce Isus le spune: „Nu știți ce cereți”?

La ce crezi că se referă „paharul” și „botezul” despre care le vorbește Isus? Corelează cu Luca 12:49, 50).

De ce crezi că erau atât de diferite gândurile celor doi față de gândurile lui Isus, mergând spre Ierusalim? Corelează cu Isaia 55:8, 9.

De ce s-au mâniat cei zece pe Iacov și Ioan?

Care este modelul pe care nu ar trebui să-l copieze ucenicii lui Isus? De ce e greșit?

Care este modelul pe care ar trebui să-l urmeze ucenicii lui Isus? De ce?

Cum poate ucenicul lui Isus să trăiască după valorile împărăției într-o lumea care are valori răsturnate?

Cum și-au sfârșit viața Iacov și Ioan, ucenicii Domnului?

În ce mod au băut paharul și au fost botezați cu botezul despre care a vorbit Isus?

În ce fel diferă măreția în ochii lumii de măreția pe care o propune Isus?

În ce fel diferă imaginea de Fiu al Omului din Daniel 7:14 de cea din Marcu 10:45?

Conducerea după modelul culturii contemporane însemna autoritatea de a porunci și dreptul de a fi slujit de cât mai mulți. Conducerea în termenii lui Isus echivalează cu slujirea, și mai exact cu slujirea până la sacrificiul suprem. Există un risc foarte mare ca ucenicul și chiar biserica lui Hristos să împrumute modelul culturii în care trăiește, în loc să influențeze cultura conducerii prin modelul lui Isus. Întregul dialog dintre Isus și ucenici dovedește contrastul dintre misiunea lui Isus cu care mergea la Ierusalim, „să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”, și misiunea pe care credeau ucenicii că o are de îndeplinit, „când vei fi îmbrăcat în slava Ta”. Drumul spre slavă prin suferință le era atât de străin pescarilor din Galileea. Imperativul lui Isus „între voi să nu fie așa” arată că Isus instaura o nouă ordine socială, spirituală bazată pe principiul „cel mai mare este slujitorul tuturor”.

UCENICUL *Îndată*: Fapte, nu doar vorbe (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

De ce crezi că unii creștini gândesc și acționează foarte diferit de gândirea biblică?

Ai fost surprins vreodată că voia lui Dumnezeu a fost foarte diferită de dorința ta? Povestește.

De ce ne gândim mai mult la cinste și onoruri decât la slujire și la suferință?

Cum putem dobândi o gândire asemănătoare cu a lui Isus?

Ai avut vreodată gânduri de măreție și întâietate, la serviciu, în familie sau în biserică? Cum le-ai gestionat?

Ce se întâmplă în familie când ambii vor să poruncească și nimeni nu vrea să slujească?

De ce competiția naște și azi invidie și mânie între ucenici?

Cum poți cultiva atitudinea de slujire și smerenie?

Ce te ajută să te gândești la măreție în termenii lui Isus?

Cum te poți păzi de modelele greșite ale societății laice în ce privește conducerea, măreția și slujirea?

Marcu 10:46-52 A mers pe drum după Isus

Marcu 10:46 *Au ajuns la Ierihon. Și pe când ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea jos lângă drum, și cerea de milă. 47. El a auzit că trece Isus din Nazaret, și a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!” 48. Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!” 49. Isus S-a oprit, și a zis: „Chemați-l!” Au chemat pe orb, și i-au zis: „Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă.” 50. Orbul și-a aruncat haina; a sărit, și a venit la Isus. 51. Isus a luat cuvântul, și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?” „Rabuni”, I-a răspuns orbul, „să capăt vederea.” 52. Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit.” Îndată orbul și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

În care cetate au ajuns Isus și ucenicii Lui?

Ce știi despre Ierihon din Biblie?

Ce făcea Bartimeu? Unde se afla?

De ce strigă după Isus „Fiul lui David, ai milă de mine”?

De ce crezi că ceilalți îl certau să tacă?

Pe cine au mai certat ucenicii când a vrut să se apropie de Isus? De ce?

Ce a făcut Isus?

Ce a făcut orbul când a auzit că este chemat de Isus?

De ce-l întrebă: „Ce vrei să-ți fac?” Nu știa Isus care e nevoia lui?

Cum l-a vindecat Isus pe Bartimeu?

Ce asemănări și diferențe vezi între vindecarea lui Bartimeu și vindecarea orbului din Betsaida? (Marcu 8:22-26)

Cum s-a schimbat viața lui Bartimneu și „cariera” lui de cerșetor după întâlnirea cu Isus?

Cei doi orbi vindecați de Isus încadrează secțiunea a doua a evangheliei, ilustrând orbirea spirituală a ucenicilor care mergeau pe drum după Isus fără să înțeleagă cine este El cu adevărat și fără să accepte misiunea Lui. Dacă primul orb, cel din Betsaida, este vindecat progresiv de Isus, cu ajutorul tinei puse pe ochi, cel de-al doilea este vindecat pe baza credinței. Ucenicii primesc a doua șansă pentru a înțelege cine este Isus, dar ceea ce le va vindeca complet inima de împietrire și orbire este credința în moartea și învierea Lui. Restul capitolelor din Evanghelia după Marcu 11-16 formează a treia parte și ultima și se ocupă exclusiv de evenimentele din Săptămâna Mare. Narațiunea lui Marcu ne conduce în Ierusalim și se apropie de punctul maxim.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Dacă Isus te-ar întreba „Ce vrei să-ți fac?”, ce i-ai răspunde? De ce?

Ce te împiedică să strigi la Isus chiar acum?

Cum biruiești vocile care îți spun să taci?

Ce s-a schimbat în viața ta după ce te-ai întâlnit cu Isus?

Cum dovedești că ești un ucenic care acceptă misiunea lui Isus?

PARTEA a III-a

Mărturia ÎNVIERII

Marcu 11:1-16:20

LECTIA 16

Săptămâna Mare începe cu rugăciune, credință și iertare

Marcu 11:1-26

În lecția anterioară am observat că Isus își anunță pentru a treia oară patimile, demonstrându-le ucenicilor ce înseamnă adevărata măreție: suferință și slujire asemenea Lui. Vindecarea orbului de la Ierihon a încheiat cea de-a doua parte a Evangheliei după Marcu. Începând cu Marcu 11:1, odată cu intrarea în Ierusalim, intrăm și noi în ultima parte a Evangheliei după Marcu, care se ocupă exclusiv de ultima săptămână din viața lui Isus. Identitatea și misiunea lui Isus sunt confirmate de mărturia învierii Lui.

Paragraful de astăzi, Marcu 11:1-26, ne învață că ucenicia înseamnă să-L primești cum se cuvine pe Regele regilor și să răspunzi cu credință și rugăciune. Curățirea templului este un avertisment pentru ucenici care arată consecințele abaterii de la calea uceniciei.

Intrarea lui Isus în Ierusalim și în templu este oarecum paradoxală. El intră în Ierusalim ca rege, dar nimeni nu pare să Îl primească oficial cu onoruri regale. El intră în templu ca Mare Preot și nimeni nu-i dă cinstea cuvenită. La fel cum s-a întâmplat la nașterea Lui, când magii căutau regele de curând născut. La fel se întâmplă și acum. Ierusalimul nu-și cunoaște Regele și nu-L primește. Născut în Betleem, la câțiva kilometri de Ierusalim, Isus se retrage în Betania, tot la câțiva kilometri de Ierusalim. Fiul lui David nu-și găsește locul în cetatea lui David.

Marcu 11:1-11 Isus știe mai dinainte...

Marcu 11:1 *Când s-au apropiat de Ierusalim, și au fost lângă Betfaghe și Betania, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi, 2. și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a încălecat încă nici un om;*

dezlegați-l și aduceți-Mi-l. 3. Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce faceți lucrul acesta?” să răspundeți: „Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimite înapoi aici.” 4. Ucenicii s-au dus, au găsit măgărușul legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului, și l-au dezlegat. 5. Unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: „Ce faceți? De ce dezlegați măgărușul acesta?” 6. Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece. 7. Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, și Isus a încălecat pe el. 8. Mulți oameni își așterneau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri, pe care le tătaseră de pe câmp. 9. Cei ce mergeau înaintea și cei ce veneau după Isus, strigau: „Osana! Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului! 10. Binecuvântată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!” 11. Isus a intrat în Ierusalim, și S-a dus în Templu. După ce S-a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania, cu cei doisprezece.

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Ce face Isus când ajunge aproape de Ierusalim?

De unde știa El că există un măgăruș legat pe care nu a încălecat nimeni?

Ce ne comunică această preștiință a lui Isus în legătură cu Săptămâna patimilor care avea să urmeze?

De ce erau oamenii așa de încântați, încât își așterneau hainele și îi cântau „Osana!”?

Scrie câteva profeții din Vechiul Testament care se împlinesc în ziua aceasta?

Ce a făcut Isus după ce a intrat în Ierusalim?

De ce crezi că a plecat în Betania cu cei doisprezece?

Ce Îl atrăgea mai mult în Betania decât în Ierusalim?

Aceasta a fost ziua întâi. Ziua întâi a Săptămânii Mari. O nouă săptămână de creație, în care Dumnezeu a recreat spiritual lumea.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cum te ajută faptul că Isus știe ce te așteaptă „la cotitura drumului”?

În ce fel crezi că Isus are nevoie de tine și de toate posesiunile tale?

Ce poți face mai mult decât să fii entuziasmat de Isus?

Cum influențează viața ta de ucenic faptul că Isus este Regele tău?

Cu ce seamănă inima ta: cu Ierusalimul sau cu Betania? Argumentează.

Marcu 11:12-19 Comunitatea ucenicilor se formează în Betania

Marcu 11:12 *A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămânzit. 13. A zărit de departe un smochin, care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin, dar n-a găsit decât frunze, căci nu era încă vremea smochinelor. 14. Atunci a luat cuvântul, și a zis smochinului: „În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!” Și ucenicii au auzit aceste vorbe. 15. Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei. 16. Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu. 17. Și-i învăța și zicea: „Oare nu este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile?” Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.” 18. Preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui. 19. Ori de câte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Ce se întâmplă a doua zi?

De ce blestemă Isus smochinul dacă nu era vremea smochinelor?

Ce se întâmplă când ajung în Ierusalim și intră în templu?

Cu ce autoritate a început Isus să scoată afară pe cei ce profanau templul?

Care este de fapt cauza indignării lui Isus?

Ce se găsea în templu în loc de rugăciune?

Ce înseamnă expresia „peșteră de tâlhari”?

Ce face Isus când se înserează? De ce?

Aceasta a fost ziua a doua. Întâmplarea cu smochinul este o narațiune sendviș, așa cum am mai întâlnit în Marcu, care ilustrează severitatea pedepsei lui Dumnezeu pentru poporul Său, când acesta s-a abătut de la ceea ce ar fi trebuit să fie comunitatea credincioșilor. Eșecul comunității poporului Israel reclamă o nouă comunitate: comunitatea ucenicilor lui Isus, care ar trebui să fie fundamentată pe rugăciune, așa cum nu mai era templul din Ierusalim. Povestirea interioară a sendvișului, respectiv curățirea templului, explică de fapt întâmplarea cu uscarea smochinului. Compară Marcu 11 cu Ieremia 7 și Isaia 56.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Care este templul Duhului Sfânt azi?

Ce crezi că ar da Isus afară din inima ta? De ce?

Ce loc ocupă rugăciunea în viața ta?

Participi la un grup de rugăciune? De ce?

Poate fi biserica noastră numită o casă de rugăciune? Argumentează.

Ce ar da Isus afară din Biserica „Harul”? De ce?

Ce putem face ca biserică, pentru a fi o casă de rugăciune?

Marcu 11:20-26 Puterea rugăciunii: credința și iertarea

Marcu 11:20 *Dimineăta, când treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini. 21. Petru și-a adus aminte de cele petrecute, și a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s-a uscat.” 22. Isus a luat cuvântul, și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu! 23. Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. 24. De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea. 25. Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. 26. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Care este mirarea lui Petru când trece pe lângă smochinul blestemat cu o zi înainte?

Ce semnificație avea blestemul în poporul Israel? Corelează cu Deuteronom 27-28.

Ce învățatură le dă Isus ucenicilor folosindu-se de acest eveniment?

Ce legătură este între credință și rugăciune?

Ce legătură este între iertare și rugăciune?

Ce legătură este între iertare și credință?

Așa a început ziua a treia din marea săptămână a recreării spirituale a lumii.

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Te-ai mirat vreodată că Dumnezeu ți-a ascultat rugăciunea? De ce?

Te-ai mirat vreodată că Dumnezeu nu ți-a ascultat rugăciunea? De ce?

Împărtășește cu grupul un răspuns primit la rugăciune.

Ai rugăciuni la care Dumnezeu încă nu ți-a răspuns? Care?

Ai persoane pe care încă nu le-ai iertat? Care?

Crezi că poate fi o legătură între ele? Care?

Care este pentru tine comunitatea ucenicilor bazată pe rugăciune, credință și iertare? Argumentează.

Ucenici care slujesc în mod responsabil *Marcu 11:27-12:17*

În pasajul anterior am învățat că ucenicii care Îl primesc pe Isus ca rege sunt chemați să formeze o comunitate a rugăciunii, o casă de rugăciune, bazată pe credință și iertare reciprocă.

Pasajul din această lecție ridică problema autorității lui Isus. Cu ce autoritate acționează El în templu? Disputele cu liderii religioși din această a treia zi a Săptămânii Mari confirmă că El are autoritatea „Fiului Preaiubit” pe care Tatăl L-a trimis, ca să culeagă roadele de la administratorii viei. Este responsabilitatea ucenicilor lui Isus să rodească în împărăția Tatălui, iar consecințele nerodirii sunt foarte serioase.

Marcu 11:27-33 Cu ce autoritate?

Marcu 11:27 *S-au dus din nou în Ierusalim. Și, pe când Se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii, 28. și I-au zis: „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Și cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?” 29. Isus le-a răspuns: „Am să vă pun și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri. 30. Botezul lui Ioan venea din cer ori de la oameni? Răspundeți-Mi!” 31. Ei însă vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer”, va zice: „Dar de ce nu l-ați crezut?” 32. Și dacă vom răspunde: „De la oameni...” se temeau de norod, căci toți socoteau că Ioan a fost în adevăr un proroc. 33. Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm.” Și Isus le-a zis: „Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Unde s-a reîntors Isus în a treia zi din Săptămâna Mare?

De ce revine în Ierusalim și în templu dacă știe că nu este bine primit?

Cu ce întrebare Îl abordează bătrânii și cărturarii?

De ce crezi că Isus le răspunde printr-o altă întrebare?

De ce s-au eschivat în a da un răspuns întrebării lui Isus?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cu ce întrebări L-ai aborda pe Isus dacă ar fi acum între noi?

Ce spun întrebările tale despre tine?

Ai pus vreodată cuiva întrebări-capcană? De ce?

Cum recunoști și răspunzi de obicei întrebărilor-capcană?

Cât de importantă este motivația într-o dispută de idei? De ce?

Cere înțelepciunea de sus pentru a ști cum să răspunzi întrebărilor-capcană.

Marcu 12:1-12 Iată moștenitorul!

Marcu 12:1 *Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde. „Un om a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat din țară. 2. La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia de la ei din roadele viei. 3. Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mâinile goale. 4. A trimis iarăși la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit. 5. A mai trimis un altul, pe care l-au omorât; apoi a trimis mulți alții, dintre care, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât. 6. Mai avea un singur fiu preaiubit; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu!” zicea el. 7. Dar vierii aceia au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră.” 8. Și au pus mâna pe el, l-au omorât, și i-au aruncat trupul afară din vie. 9. Acum, ce va face stăpânul viei? Va veni, va nimici pe*

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Ce legătură poate avea cu ucenia noastră de astăzi pilda aceasta? Aplică adevărurile descoperite.

Paragraful următor arată tenacitatea cu care liderii evrei încercau să-L prindă cu vorba. Ei nu fac altceva decât să demonstreze că acțiunea din pilda viticultorilor se derulează aievea, chiar sub ochii lor, ei înșiși fiind viticultorii nevrednici.

Marcu 12:13-17 Dați... lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu

Marcu 12:13 *Apoi au trimis la Isus pe unii din Farisei și din Irodiani, ca să-L prindă cu vorba. 14. Aceștia au venit, și I-au zis: „Învățătorule, știm că spui adevărul, și nu-Ți pasă de nimeni; căci nu cauți la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu? 15. Să plătim sau să nu plătim?” Isus le-a cunoscut fățărnicia, și le-a răspuns: „Pentru ce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un ban ca să-L văd.” 16. I-au adus un ban; și Isus i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt?” „Ale Cezarului”, I-au răspuns ei. 17. Atunci Isus le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” Și se mirau foarte mult de El.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Ce capcană îi întind irodienii și fariseii lui Isus?

Ce încercau de fapt să facă prin întrebarea despre bir?

Ce le comunică Isus prin răspunsul cu care le-a închis gura?

Ce era al Cezarului și trebuia dat Cezarului?

Ce era al lui Dumnezeu și trebuia dat lui Dumnezeu?

De ce crezi că Isus era atât de incomod încât „păzitorii viei” încercau pe orice cale să scape de El?

Notă: Pe dinarul cu care se plătea birul era gravată imaginea cezarului Tiberiu și erau scrise următoarele cuvinte: „TIBERIUS CAESAR DIVI AUGUSTI FILIUS AUGUSTUS”; adică „Tiberiu Cezar Augustus, fiul divin al lui Augustus”. Și ca să fie și mai provocator pentru evrei, pe reversul monedei era scris „PONTIFEX MAXIMUS”, adică „Mare Preot”.

Întrebarea lor despre bir este dacă să-l dea Cezarului sau nu. Răspunsul lui Isus spune mai mult: să-i dea înapoi Cezarului ceea ce îi aparține deja. Prin aceasta, Isus le spune indirect că pe cât de îndreptățit este Cezarul să ceară înapoi ce este al lui, tot pe atât de îndreptățit este și Dumnezeu să pretindă ce este al Lui. Augustin considera, într-una din predicile sale, că noi suntem monedele lui Dumnezeu, purtăm chipul Lui și reprezentăm valoarea Lui. Așadar Isus îi provoacă pe ucenici să respecte autoritatea de proprietar a lui Dumnezeu și să se dea pe ei înșiși înapoi lui Dumnezeu.

UCENICUL *Îndată*: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

În ce fel se vede chipul lui Hristos în tine ca ucenic?

Dar slovele lui Hristos cum se văd scrise în viața ta? Cum poți fi o evanghelie scrisă?

Cum poți să te dai tu lui Dumnezeu?

Cum se formează chipul lui Hristos în tine?

Cum te poți păzi de chipul veacului?

Iubirea care jertfește tot *Marcu 12:18-44*

Paragraful anterior a ridicat întrebarea legată de autoritatea lui Isus și, de asemenea, și-a găsit răspuns în pilda pe care o dă Isus, care dovedește cât de importantă este responsabilitatea administrării a ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu. Împărăția este a lui Dumnezeu. El este Regele, noi nu suntem decât slujitorii nevrednici care trebuie să rodim. Rodirea nu este doar o chestiune de productivitate, ci este mai ales o responsabilitate pentru ucenicii lui Isus.

Pasajul din lecția de astăzi continuă controversese dintre Isus și liderii evreilor care refuză să Îl recunoască ca Fiul preaiubit al Tatălui. În contrast cu ei este văduva care jertfește ultimii doi bănuți, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască. Un exemplu de ucenic care-L iubește pe Dumnezeu până la sacrificiul suprem.

Marcu 12:18-27 Tare vă mai rătăciți!

Marcu 12:18 *Saducheeii, care zic că nu este înviere, au venit la Isus și l-au pus următoarea întrebare: 19. „Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: „Dacă moare fratele cuiva, și-i rămâne nevasta fără să aibă copii, fratele său să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.” 20. Erau dar șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit fără să lase urmaș. 21. Al doilea a luat de nevastă pe văduvă, și a murit fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea. 22. Și nici unul din cei șapte n-a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia. 23. La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de nevastă.” 24. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?” 25. Căci după ce vor învia din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri. 26. În ce privește învierea morților, oare n-ați citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre „Rug”, ce i-a spus Dumnezeu, când a zis: „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?” 27. Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mai rătăciți!”*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Cu ce întrebare vin saducheeii?

În ce constă viclenia lor?

Ce ar fi trebuit să știe din Scripturi în legătură cu învierea și cu relațiile de familie după moarte?

Ce spunea legea leviratului din Vechiul Testament (Deuteronom cap. 25:5)?

De ce Isus le reproșează că nu pricep puterea lui Dumnezeu?

Ce legătură este între puterea lui Dumnezeu și învierea morților?

De ce Isus le argumentează mai degrabă despre înviere și nu le dă răspuns la întrebarea lor?

Cum e posibil ca oamenii templului, saducheii, să se rătăcească cu Scripturile în mână?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Ce rol au Biserica și Biblia în viața ta?

E posibil să citești Biblia și totuși să te rătăcești? De ce?

Ce poți face ca ucenic al lui Isus ca să te asiguri că nu rătăcești calea?

Cum poți preveni riscul de a te obișnui cu Biserica?

Ce L-ar surprinde pe Isus dacă ar veni azi în biserica noastră și ar vedea cum interpretăm Biblia?

Marcu 12:28-37 Cea dintâi poruncă

Marcu 12:28 *Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine Saducheilor, a venit la El, și L-a întrebat: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?” 29. Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: „Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn;” 30. și: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta”; iată porunca dintâi. 31. Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.” 32. Cărturarul I-a zis: „Bine, Învățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El, 33. și că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul, și cu toată puterea, și a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decât toate arderile de tot și decât „toate jertfele.” 34. Isus a văzut că a răspuns cu pricepere, și i-a zis: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.” Și nimeni nu îndrăznea să-I mai pună întrebări. 35. Pe când învăța pe norod în Templu, Isus a zis: „Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David? 36. Însuși David, fiind însuflăt de Duhul Sfânt, a zis: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” 37. Deci chiar David îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?” Și gloata cea mare îl asculta cu plăcere.*

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

Cu ce întrebare vin cărturarii?

Cum îți explici că Isus are atâta răbdare încât să răspundă fiecărei echipe de provocatori?

Ce legătură este între iubirea de Dumnezeu și ucenicie?

Poți să-L iubești pe Dumnezeu și să-L respingi pe trimisul Lui? De ce?

De ce nu mai îndrăznea nimeni să îi pună întrebări după ce El a răspuns tuturor?

Cu ce întrebare îi provoacă Isus pe ei?

De ce nu primește niciun răspuns?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățaturii)

Cum dovedești ca ucenic că Îl iubești pe Isus?

Cum putem face să împlinim esența învățaturii creștine, a celor mai importante două porunci?

Dacă Isus ți-ar spune că nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu, ce crezi că trebuie să faci?

Cât de răbdător ești cu întrebările copiilor? De ce?

Ce întrebări ai ca ucenic?

Cui le adresezi? De ce?

Ce întrebări crezi că ne-ar pune nouă Isus? De ce?

Marcu 12:38-44 A aruncat tot ce avea...

Marcu 12:38 În învățătura, pe care le-o dădea, Isus le zicea: „Păziți-vă de cărturari, cărona le place să umble în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe. 39. Ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi, și după locurile dintâi la ospete; 40. casele văduvelor le mănâncă, și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osândă va veni peste ei.” 41. Isus ședea jos în fața vistieriei Templului, și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult. 42. A venit și o văduvă săracă, și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan. 43. Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie; 44. căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dare ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.”

PE CINE URMEZI? (Învățătura teologică a textului biblic)

De ce crezi că Isus îi demască pe cărturari în fața mulțimilor?

Ce acuzații le aduce?

De ce pedeapsa lor va fi mai mare decât a altora?

Cum mâncau fariseii casele văduvelor?

Cum susține dărnicia văduvei de la templu ceea ce tocmai a spus Isus?

Care era diferența dintre văduva care și-a dat ultimii doi bănuți și toți liderii evrei care mișunau prin templu și cu care Isus s-a contrazis întreaga zi?

UCENICUL Îndată: *Fapte, nu doar vorbe* (Aplicarea corectă și imediată a învățăturii)

Cum te păzești de cărturarii și fariseii de azi?

Care sunt păcatele oamenilor religioși de astăzi pe care le-ar condamna Isus?

Ce ar condamna Isus în viața ta?

În ce fel poți profita de mediul religios pentru prestigiu sau foloase materiale?

Cum stai cu dărnicia? De ce?

Ce înveți de la văduva săracă?

Cum este raportul dintre cât dai și cât îți mai rămâne?

Când experimentezi dependența totală de Tatăl, când dai sau când iei? De ce?

Aceasta a fost ziua a treia. Ziua a treia din Marea Săptămână a unei noi creații. O zi grea, cu multe dispute. Se încheie cu imaginea văduvei care dă ultimii doi bănuți la templu. A dat tot ce-i mai rămasese ca să trăiască. Ucenicul care dă tot, lasă tot și îl urmează pe Isus. Ce imagine hristică! Isus mai avea două zile, și le dă și pe acestea pentru noi. Apoi își dă trupul să fie frânt. Își dă viața ca preț de răscumpărare pentru mulți.

